

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO**

OS-III.720.14.2025.IG

Rzeszów, 2025-05-22

Pan X

Pan X

wspólnicy spółki cywilnej X

DECYZJA

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 236 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024r. poz. 572), po rozpatrzeniu wniosku Pana xxxxxxxx xxxxxxxx wspólnika spółki cywilnej xxxx x.x. x. xxxxxxxx, x. xxxxxxxx (NIP: xxxxxxxxx) z dnia 25.04.2025 r. w sprawie wydania interpretacji indywidualnej stosowania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 573), zwanej dalej ustawą o zużytym sprzęcie

udzielam interpretacji indywidualnej

wskazując za nieprawidłowe stanowisko przedstawione przez Pana xxxxxxxx xxxxxxxx, wspólnika spółki cywilnej xxxx x.x. x. xxxxxxxx, x. xxxxxxxx, w sprawie uznania urządzeń elektrycznych (IQ Aero Clean Wall 1.0 oraz IQ Aero Clean Wall 2.0) planowanych do wprowadzania do obrotu pod własną marką jako niepodlegające pod ustawę o zużytym sprzęcie i tym samym niepodlegające przepisom o opłacie produktowej, o której mowa w rozdziale 10 tej ustawy.

UZASADNIENIE

Pan xxxxxxxx xxxxxxxx wnioskiem z dnia 25.04.2025 r. (28.04.2025 r. data wpływu do tut. Urzędu) zwrócił się o wydanie na podstawie art. 34 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców interpretacji indywidualnej w zakresie uznania urządzeń elektrycznych (IQ Aero Clean Wall 1.0 oraz IQ Aero Clean Wall 2.0) planowanych do wprowadzania do obrotu pod własną marką jako niepodlegające pod

ustawę o zużytym sprzęcie i tym samym niepodlegające przepisom o opłacie produktowej, o której mowa w rozdziale 10 tej ustawy.

Stan faktyczny przedstawiony przez Stronę: Spółka xxxxx x.x. x. xxxxxxxx, x. xxxxxxxx planuje udostępniać na rynku po raz pierwszy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej produkowane przez siebie i pod własną marką urządzenia elektryczne. Jak doprecyzowano we wniosku, mają być to urządzenia filtracyjne (IQ Aero Clean Wall 1.0 oraz IQ Aero Clean Wall 2.0) służące do eliminowania szkodliwych cząsteczek powstających podczas różnego rodzaju procesów np. spawania:

- Urządzenie IQ Aero Clean Wall 1.0 to jednoramienny system odciągowy montowany naściennie, mogący zostać przekształcony w kompleksowy system wentylacyjny poprzez połączenie rurą wentylacyjną z okapem spawalniczym IQ Air Flow. Wybrane parametry techniczne:
 - Montaż ścienny
 - Waga 220 kg
 - Wymiary 1560x1420x720 mm
 - Moc silnika 1.5 kW
 - Zasilanie 400 V
- Urządzenie IQ Aero Clean Wall 2.0 stanowi dwuramienny system montowany naściennie umożliwiający połączenie dwóch stanowisk spawalniczych. Wybrane parametry techniczne:
 - Montaż ścienny
 - Waga 220 kg
 - Wymiary 1560x1420x720 mm
 - Moc silnika 1.5 kW
 - Zasilanie 400 V

Pytanie przedstawione przez Stronę:

Cyt: „Firma xxxxx x.x. xxxxxxxxxxxx xxxxxx, xxxxxxx xxxxxxxx NIP xxxxxxxx przesyła wniosek o indywidualną interpretację w zakresie obowiązku uiszczenia opłaty produktowej od urządzenia, które planuje wprowadzić na rynek”.

Stanowisko Wnioskodawcy cyt:

„W naszej opinii urządzenia IQ Aero Clean Wall podlegają pod wyłączenie zawarte w tej samej ustawie, Art. 2 Ustęp 2. Punkt 5 oraz 6, ponieważ stanowią integralną część instalacji (są przeznaczone do trwałego użytkowania w stałej lokalizacji)”.

Na wstępie należy zaznaczyć, że Marszałek Województwa Podkarpackiego jednoznacznie uznaje, że pytanie Wnioskodawcy dotyczy opłaty produktowej, o której mowa w rozdziale 10 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Interpretując stanowisko Wnioskodawcy należy doprecyzować je w następujący sposób: **wnioskodawca uważa, że wprowadzany przez niego sprzęt spełnia warunki określone w:**

- art. 2 ust. 2 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie tj. przepisów ustawy nie stosuje się do wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych oraz
- art. 2 ust. 2 pkt. 6 ustawy o zużytym sprzęcie tj. przepisów ustawy nie stosuje się do wielkogabarytowych stałych instalacji, z wyłączeniem urządzeń, które nie są specjalnie zaprojektowane i zainstalowane jako część tych instalacji, rozumianych jako wielkogabarytowe zespoły różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które łącznie spełniają następujące warunki:
 - są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
 - są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej wcześniej i stałej lokalizacji,
 - mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem,

(informacja dodatkowa Wnioskodawcy: tu cyt: „ponieważ stanowią integralną część instalacji (są przeznaczone do trwałego użytkowania w stałej lokalizacji)).

Zdaniem tut. Organu z przedstawionych informacji wynika, że stanowiska Wnioskodawcy nie można uznać za poprawne.

W celu pozyskania dokładniejszych informacji, w dniu 19.05.2025 r. pracownik prowadzący przedmiotowe postępowanie administracyjne skontaktował się telefonicznie z **X** podczas rozmowy wyjaśnił, iż przedmiotowe urządzenia są w zwykłej ofercie sprzedażowej, dostępne dla każdego zainteresowanego nabywcy. Parametry urządzeń są stałe (w tym akcesoria) i nie są projektowane indywidualnie na zamówienie. Montaż/instalacja urządzeń jak i ich serwis (np. wymiana filtrów) nie

wymaga profesjonalnej, specjalistycznej obsługi. Na rynku są dostępne urządzenia działające na podobnej zasadzie oferowane przez inne firmy, spełniające taką samą funkcję.

Odnosząc się do przedstawionego przez Wnioskodawcę stanu faktycznego sprawy Marszałek Województwa Podkarpackiego stwierdził, że przedmiot wniosku został szczegółowo uregulowany w ustawie o zużytym sprzęcie. Ponadto przy podejmowaniu decyzji tutejszy Organ uwzględnił Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (WEEE) (wersja przekształcona) (Dz. U. UE. L. z 2012 r. Nr 197, str. 38 z późn. zm.), a także dokument: „Najczęściej zadawane pytania na temat dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego”. Celem opracowania dokumentu zawierającego najczęściej zadawane pytania (FAQ) było wyjaśnienie niektórych aspektów dotyczących dyrektywy 2012/19/UE (w dalszej części dokumentu nazywanej "Dyrektywą"), która weszła w życie w dniu 13 sierpnia 2012 r., i która miała zostać transponowana do prawa krajowego państw członkowskich do 14 lutego 2014 r. Wraz z transpozycją dyrektywa 2002/96/WE ("stara dyrektywa WEEE") została zastąpiona przez tzw. dyrektywę WEEE 2, tj. dyrektywę 2012/19/UE. Ponieważ dokument przede wszystkim ma pomóc właściwym organom władzy publicznej i podmiotom gospodarczym w interpretacji przepisów zawartych w Dyrektywie w celu zapewnienia zgodności z jej wymogami, Marszałek Województwa Podkarpackiego posłużył się tym dokumentem przed wydaniem opinii.

Opisane urządzenia bez wątpienia spełniają ustawową definicję sprzętu. W rozumieniu ustawy o zużytym sprzęcie jest to urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych, oraz urządzenie mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych, które są zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1000 V dla prądu przemiennego oraz 1500 V dla prądu stałego.

Jednakże w tym miejscu należy wspomnieć o art. 2 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie tj. regulacjach wyłączających niektóre rodzaje sprzętu spod przepisów tej ustawy i tym samym niepodleganiu pod obowiązek uiszczenia opłaty produktowej.

W odniesieniu do art. 2 ust. 2 pkt 5 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym przedstawiony sprzęt zdaniem tut. Organu nie jest wielkogabarytowym stacjonarnym narzędziem przemysłowym. Za powyższym świadczy fakt, że przez wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe należy rozumieć wielkogabarytowe zespoły maszyn, urządzeń lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, **trwale instalowane i odinstalowywane w konkretnym miejscu przez profesjonalny personel oraz użytkowane i utrzymywane przez profesjonalny personel** w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym (art. 4 pkt. 19 tej samej ustawy).

W odniesieniu do art. 2 ust. 2 pkt 6 ustawy o zużytym sprzęcie oraz przedstawionej charakterystyce produktu, Marszałek Województwa Podkarpackiego również ma podstawy, aby nie podzielić stanowiska Wnioskodawcy. Opis urządzenia, jego parametry, zdjęcia, przeznaczenie oraz funkcjonalność, wymagania dot. montażu, instalacji i odinstalowywania, serwisu bieżącego przedstawione we wniosku oraz w trakcie wywiadu telefonicznego pozwalają uznać, że nie wyczerpują one warunków określonych w tym przepisie prawa jako warunki łączne do spełnienia.

W dokumencie „Najczęściej zadawane pytania na temat dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego” również odniesiono się do takich pojęć jak wielkogabarytowe stałe instalacje (LSFI) i wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe w kontekście wyłączeń spod zakresu stosowania Dyrektywy 2012/19/UE z uwzględnieniem sprzętu elektrycznego i elektronicznego (EEE) w zastosowaniach „profesjonalnych”. Ponadto dodatkowo informacje na temat terminu "wielkogabarytowy" można znaleźć w dokumencie FAQ o RoHS 2 (pytanie 3.1.) (*Dokument FAQ na temat RoHS 2 jest dostępny na stronie internetowej http://ec.europa.eu/environment/waste/rohs_eee/pdf/faq.pdf*).

Jak wynika z dokumentu FAQ o RoHS 2 terminy „duże stacjonarne narzędzia przemysłowe” i „duże stałe instalacje” odnoszą się do kombinacji EEE w kontekście zawodowym. Oba terminy są wyjaśnione w definicjach, jednak nie wyjaśniono, co oznacza „duże”. Obie kategorie to kombinacje różnych typów przedmiotów, takich jak maszyny, komponenty itp. do stałego użytku w określonym miejscu, **instalowane i odinstalowywane przez profesjonalistów**.

Reasumując, aby skorzystać z wykluczenia, narzędzia lub instalacje muszą spełniać wszystkie odpowiednie wymagania określone w/w przepisami prawa. Omawiane urządzenia nie spełniają następujących warunków:

- nie są specjalnie zaprojektowane dla konkretnego miejsca instalacji,
- do montażu, instalacji, odinstalowania, użytkowania i utrzymywania nie jest wymagany profesjonalny personel,
- mogą być zastąpione dowolnym sprzętem/urządzeniem pełniącym podobną funkcję dostępnym na rynku.

Odnosząc się do tematu podlegania przez Spółkę pod przepisy ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, a tym samym obowiązek uiszczenia opłat produktowych: przez wprowadzającego sprzęt rozumie się osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną, która, bez względu na wykorzystywaną technikę sprzedaży, w tym za pomocą środków porozumiewania się na odległość:

a. ma siedzibę na terytorium kraju i produkuje sprzęt pod własną nazwą lub znakiem towarowym lub wprowadza do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium kraju sprzęt zaprojektowany lub wyprodukowany dla niego,

b. ma siedzibę na terytorium kraju i pod własną nazwą lub znakiem towarowym odsprzedaże na terytorium kraju sprzęt wytworzony przez inne podmioty; odsprzedażającego nie uznaje się za wprowadzającego sprzęt, jeżeli na sprzęcie znajdują się nazwa lub znak towarowy wprowadzającego sprzęt, lub

c. ma siedzibę na terytorium kraju i wprowadza do obrotu w ramach swojej działalności sprzęt z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub państwa niebędącego państwem członkowskim

- z tym, że za wprowadzającego sprzęt nie uznaje się podmiotu, który realizuje finansowanie na zasadzie wyłączności w ramach lub zgodnie z umową finansową, o której mowa w pkt 11 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, chyba że jednocześnie działa on jako wprowadzający sprzęt.

Spółka spełnia definicję wprowadzającego sprzęt, gdyż jak przedstawiono w piśmie: w ramach prowadzonej działalności gospodarczej samodzielnie produkuje pod własną marką urządzenia elektryczne.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie: *Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego*

sprzętu, które wynoszą: od dnia 1 stycznia 2021 r. – nie mniej niż 65 % średniorocznej masy sprzętu wprowadzonego do obrotu albo 85 % masy zużytego sprzętu wytworzonego na terytorium kraju.

Przywołanie przez Wnioskodawcę w swoim zapytaniu obowiązku uiszczania opłat produktowych tu cyt: „od urządzeń które planuje wprowadzić na rynek” należy uzależnić od warunku określonego w art. 72 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym dotyczącym opłaty produktowej. Zgodnie z art. 72 ust. 2 tej ustawy: wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku osiągnięcia minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu, poziomu odzysku lub poziomu przygotowania do ponownego użycia i recyklingu zużytego sprzętu, jest obowiązany do wniesienia opłaty produktowej, obliczanej oddzielnie dla każdej grupy sprzętu, w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu: zbierania, odzysku, przygotowania do ponownego użycia i recyklingu.

Podsumowując, obowiązek uiszczenia opłat produktowych nie zależy jedynie od samego faktu wprowadzania sprzętu i nie jest to opłata obowiązkowa dla każdego wprowadzającego. Spółka wprowadzając do obrotu sprzęt przedstawiony powyżej, zdaniem tut. Organu będzie podlegać m.in. pod przepisy rozdziału 10 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Z uwagi na powyższe orzeczono jak w sentencji

Niniejsza interpretacja przepisów dotyczy przedstawionego przez Wnioskodawcę i przytoczonego w treści decyzji stanu faktycznego i jest zgodna ze stanem prawnym obowiązującym w dniu wydania niniejszej interpretacji. Interpretacja zawarta w powyższej decyzji dotyczy wyłącznie tej indywidualnej sprawy.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronom odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Rzeszowie za pośrednictwem Marszałka Województwa Podkarpackiego w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

Przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.

Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega

natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Jeżeli niniejsza decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. Organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające także wówczas, gdy jedna ze stron zawarła w odwołaniu wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy, a pozostałe strony wyraziły na to zgodę w terminie czternastu dni od dnia doręczenia im zawiadomienia o wniesieniu odwołania, zawierającego wniosek o przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy.

Otrzymują:

1. Pan X
2. Pan X
3. A/a OS-III.